

Putinovo vianočné posolstvo je jasné a zrozumiteľné. Vyhodia západní partneri Slovensko z NATO? Nemá v spolku zločincov čo hľadať

- CZ24 News | 25. prosince 2021

RUSKO: Najsledovanejšou medzinárodnou udalosťou včerajška bola každoročná tlačová konferencia prezidenta Ruskej federácie Vladimíra Putina. Ako sa dalo čakať, odznali na nej dôležité vyhlásenia. Pre nás sú zaujímavé najmä tie, ktoré sa týkajú geopolitiky

Tlačovka trvala štyri hodiny. Živú reportáž a základné informácie o nej sme priniesli už včera [tu](#). Padlo na nej až 55 otázok. Týkali sa všeličoho, ale najpodstatnejšie sú tie, ktoré súvisia s geopolitikou: priamo sa totiž dotýkajú aj Slovenska, presnejšie jeho členstva v „obrannom“ pakte NATO.

Vyhodia západní partneri Slovensko z NATO?

V dohode, ktorú Rusko Západu ponúka, totiž je požiadavka na stiahnutie NATO do stavu spred roku 1997. Slovensko však vstúpilo do NATO až v roku 2004 – a teda z toho vyplýva, že by sme mali z NATO vystúpiť (a zámer odovzdať Američanom naše vojenské letiská by tiež definitívne padol, už druhýkrát by im sklapli zuby naprázdno).

To je však nepravdepodobné. Nech už toto kolo zápasu veľmocí dopadne akokoľvek, Slovensko takmer isto zostane v NATO. Trochu absurdná je predstava, že by mohlo byť Slovensko pozvané na rokovanie o vystúpení z NATO, lebo tak sa dohodli Američania s Rusmi. Ruský návrh bol iba prvým textom, o ktorom by sa malo rokovať, a tie zvyčajne bývajú zámerne premrštené, aby ostal priestor na zjednávanie a kompromisy.

Mimochodom, je celkom pochopiteľné, ak Rusi budú mať požiadavky, nad ktorými „partnori“ budú lapať po dychu, pretože aký požičaj, taký vráť: arogancia a bezočivosť Západu je do neba volajúca.

Čo je v tých ruských návrhoch? Sú dva, dohoda s USA a zmluva s členskými štátmi NATO. Ich obsah je veľmi podobný. Rusi navrhujú nepoužívať silu, nevnímať sa navzájom ako nepriateľov, nerozmiestňovať vojská v iných štátoch okrem tých, ktoré tam boli k 27. máju 1997, stiahnuť z dostrelu rakety krátkého a stredného doletu, neorganizovať vojenské cvičenia na území Ukrajiny, kaukazských štátov a štátov strednej Ázie, ale najmä: že Ukrajina a ďalšie štáty nevstúpia do NATO

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Čomu na tom nerozumiete?

Putin na svojej tlačovej konferencii prirovnal súčasnú situáciu k stavu, že by Rusko malo svoje rakety v Kanade na amerických hraniciach namierené na Spojené štáty. Presne o tom totiž je to, o čo sa Američania snažia na Ukrajine.

A márne to budú zakrývať hrou na „obrannú“ alianciu. Keby, dajme tomu, Rusi „hekli“ kanadskú vládu, podobne ako to urobili Američania na Ukrajine, tiež by si mohli založiť svoj transatlantický obranný pakt, do ktorého by Kanada „dobrovoľne“ vstúpila. A tiež by mohli ústami kanadských kvislingov bedákať, akú strašnú presilu majú USA, a akí ohrození oni sú, a preto potrebujú ruskú pomoc a ruské rakety.

Na otázku britského novinára, či môže zaručiť, že Rusko nezaútočí na Ukrajinu, Putin uviedol: „Naše kroky nebudú závisieť od priebehu rokovaní, ale od bezpodmienečného zaistenia bezpečnosti Ruska. Dali sme jasne najavo, že rozširovanie NATO na východ je neprijateľné.“ Pripomenul, že Západ v 90. rokoch sľuboval, že NATO sa na východ nerozšíri ani o palec. Namiesto toho sa v doterajších piatich vlnách rozšírilo o obrovský kus Európy, v Poľsku a Rumunsku už sú nainštalované raketové systémy, ktoré (to dodajme my) sú schopné niesť aj jadrové hlavice, a ktoré by dokázali doletieť za niekoľko minút do Moskvy či Petrohradu.

„Nie je dôležitý priebeh rokovaní, dôležitý je výsledok,“ hovorí Putin. Čo to znamená, ak si to preložíme z diplomatickej reči? Posolstvo je veľmi jednoduché: Rusko sa druhýkrát opitť rožkom nenechá. Rokovať sa môže, rokovať sa bude podľa ľubovôle, ale hmatateľné záruky musia byť na stole hneď, inak Rusko urobí okamžité kroky.

„Ako tomu môžete nerozumieť?“ pýta sa Putin. „Hovorili, že pre všetkých budú rovnaké záruky, ale rovnaká bezpečnosť nie je. Pozrite sa: v roku 1918 povedal jeden z asistentov prezidenta Spojených štátov Woodrowa Wilsona, že celý svet bude pokojnejší, keď sa na území rozlahlého Ruska objaví štát Sibír a ďalšie štyri krajiny v európskej časti. V roku 1991 sme sa rozdelili, ale to našim európskym partnerom nestačí. Po rozpade ZSSR, keď nám zostalo 146 miliónov obyvateľov, je pre nich aj toto príliš veľa,“ uviedol Putin. „A potom začali rozširovať NATO na východ. Ale bežte so svojimi obavami, my urobíme len to, čo považujeme za potrebné. Čo je na tom nepochopiteľné? Bolo päť vln rozširovania NATO... My chceme zaistiť našu bezpečnosť.“

Konečný cieľ: rozbiť Ruskú federáciu na menšie, neakcieschopné útvary

O tom, že konečným cieľom Západu je rozbiť Rusko na menšie kúsky, ktoré nebudú schopné jednotlivo klásť odpor, rozprávajú strategickí plánovači Washingtonu viac-menej otvorene. Napokon, dáva to zmysel aj vo svetle kľúčovej zahraničnopolitickej doktríny USA (Wolfowitzova doktrína), ktorá znie takto: „Prvým cieľom zahraničnej politiky USA je zabrániť znovuzrodeniu nového rivala, a to buď na území bývalého Sovietskeho zväzu, alebo kdekoľvek inde. Toto je základná úvaha dominujúca novej regionálnej obrannej stratégie. Je nevyhnutné sa usilovať o zabránenie dominancii nepriateľských síl v regiónoch so zdrojmi, ktoré by mohli stačiť na vytvorenie globálnej moci.“

V podobnom duchu sa nesie napríklad aj nedávne vyhlásenie ministra zahraničných vecí USA Blinkena: „Vedúce postavenie Ameriky je dôležité. Svet sa neorganizuje sám. Keď sa neangažujeme, keď nevedieme, stane sa jedna z dvoch vecí: buď sa nás pokúsi zastúpiť niekto iný, ale nie spôsobom, ktorý by podporoval naše záujmy a hodnoty, alebo sa o to nepokúsi nikto. Potom nastane chaos.“ Do normálnej reči by sa to dalo preložiť aj takto: „Neuznávame žiadnu rovnosť medzi štátmi, žiadny nárok krajín na vlastnú cestu, žiadne medzinárodné právo, len to, ktoré nám vyhovuje. Chceme druhých ovládať a budeme to robiť.“

Sledujúc uvedený cieľ ich arogancia a bezočivosť naozaj nemá hraníc, pričom v posledných týždňoch sa povážlivo stupňuje: generálny tajomník NATO Jens Stoltenberg napríklad vyzval ruského prezidenta Vladimíra Putina, aby stiahol ruskú armádu z blízkosti hraníc s Ukrajinou (písali sme o tom [tu](#)). Inými slovami, aby ich presunul z územia Ruskej federácie na iné miesta v Ruskej federácii...

A to si dovoľil v situácii, keď základne vo vazalských štátoch USA obkľučujú Rusko z viacerých strán, pričom ich vojaci sú napríklad na Ukrajine, teda tisíce kilometrov od svojej vlasti a podporujú tamojší režim v ostreľovaní a zabíjaní (nielen) etnických Rusov, ktorých stále oficiálne považujú za vlastných občanov.

Aká je odpoveď Vladimíra Putina na toto správanie? Doposiaľ bola vždy až príliš zdržanlivá, teraz je však až zlovestne priamočiara: „Žiadny pohyb NATO smerom na východ nesmie pokračovať.“ Nedopovedal, čo sa stane, ak Západ nebude toto varovanie rešpektovať. Môžeme len špekulovať, čo by v takom prípade Rusko urobilo: či by napríklad rozmiestnilo svoje rakety v niektorom štáte strednej Ameriky, alebo by na Ukrajine úplne spontánne prebehla farebná revolúcia a k moci by sa dostali proruské sily... alebo, ako je to pre Putina typické, by sa stalo niečo úplne iné, čo v tejto chvíli nikomu na západe ani na východe neprišlo.

Ak za Ukrajinu nebojujú Američania, tak potom ani za Donbas Rusi

Časť otázok sa samozrejme nemohla netýkať situácie na Donbase. Ten chcú Američania zjavne využiť ako rozbušku na rozdúchanie konfliktu Ukrajiny s Ruskom, prípadne aspoň na demonizáciu Ruska so všetkými propagandistickými (a aj dolárovými) benefitmi z toho plynúcimi.

„Vzniká dojem, že sa chystá tretia vojenská operácia, a je potrebné sa na to pripraviť. Druhou alternatívou je vytvorenie ‚anti-Ruska‘ na Ukrajine s dodávkami zbraní a vymývaním mozgu obyvateľom,“ uviedol Putin. Upozornil, že Rusko nemôže nereagovať na situáciu na Ukrajine, ak Ukrajina sústredila na Donbase polovicu svojej armády a ostreľuje domobrancov aj zakázanými zbraňami. Zdôraznil, že Minské dohody zostávajú jedinou možnosťou deeskalácie konfliktu. A povedal: „O budúcnosti Donbasu rozhodnú jeho obyvatelia. Chcú z nás urobiť účastníka konfliktu na Ukrajine, ale to nedovolíme.“

Čo sa dá vyčítať z týchto vyjadrení? Pripomeňme si, že Minské dohody vznikli z vôle Moskvy. Ukrajinci, Nemci a Francúzi s nimi napokon museli súhlasiť, lebo nemali veľa iných možností. Najmä americkí poručníci Ukrajiny ich akceptovali iba so škripaním zubami a celý čas ich sabotujú, ale to všetko Rusku vyhovuje – z ich pohľadu je akékoľvek prímerie zastrešené nejakou oficiálnou dohodou v tomto prípade dobré. A z Putinových vyjadrení sa zdá, že Rusko tento stav chce za každú cenu udržať aj naďalej.

Čo to však bude znamenať v praxi, ak Američania na Donbase zaútočia? Najskôr sa zopakuje presne to, čo pred siedmimi rokmi: keď už bude situácia brániacich sa „opolčencov“, prevažne etnických Rusov povážlivá, zrazu sa karta obráti a agresora veľmi rýchlo vyprášia za pôvodne dohodnutú hranicu. Sami? No, možno im niekto neznámy trochu pomôže – ale Rusko to oficiálne nebude. Mohol by sa niekto čudovať, ak to Putin chce uhrať práve takto? Čo by urobili na Putinovom mieste Američania? Pred pár rokmi teroristi uniesli v Afrike zopár Američanov a čo urobili USA? Na vrtuľníkoch a lietadlách tam prileteli, teroristov rozstrieľali. Na Donbase žijú státisíce Rusov, mnohí s ruským občianstvom. Má sa Rusko nečinne prizerať ich vraždeniu ukrajinským fašistickým režimom?

Hlavný benefit, s ktorým USA v takejto situácii kalkulujú, má zrejme byť mediálny: budú tvrdiť, že Rusko napadlo Ukrajinu, budú ukazovať fotografie ruských tankov. Lenže povedzme si to úprimne: dá sa Rusko ešte viac démonizovať a sankcionovať? Keby to bolo možné, už dávno by to urobili.

Za povšimnutie možno stojí aj nenápadné Putinovo vyjadrenie, že do štátneho prevratu na Ukrajine Rusku ani vo sne nenapadlo, že by sa Krym mohol opäť stať súčasťou Ruskej federácie. No možno to bola iba náhodná poznámka, ktorá vôbec nič nenaznačuje.

Choroba slonovinej veže - mohla by byť smrteľne nebezpečná...

Situácia je podobne vyhrotená ako v najhorších momentoch Studenej vojny. A hoci americký blok s jeho vazalskými štátmi, v porovnaní s 80. rokmi územne výrazne narástol, keď sa obrovská časť východnej Európy dostala do jeho sféry vplyvu, situácia preň nevyzerá až tak ružovo: Rusko sa totiž zmenilo. Aj Západ sa zmenil – lenže k horšiemu, a situácia sa neustále zhoršuje. Zato nijako sa nezmenila arogantná nadradenosť jeho vládcov a ich zámer ovládať celý svet, aj keby ho pritom mali zničiť.

Rusko doposiaľ túto ich aroganciu prehliadalo, súc si vedomé, že čas hrá v jeho prospech a vyhrotená konfrontácia by nikomu neprospeľa. Doposiaľ vždy iba reagovalo na kroky geopolitického súpera, ktorý si túto pasivitu vysvetľoval ako slabosť. Kto však povedal, že hra sa nemôže zmeniť? Viacero vyjadrení ruských predstaviteľov z posledného obdobia naznačuje, že tá chvíľa by naozaj mohla nastať, ak by protistrana opitá svojou mocou, žijúca „v slonovinej veži“ svojich svetovládnych predstáv, nerešpektujúc absolútne žiadne pravidlá okrem svojich vlastných, prekročila tú skutočne červenú čiaru.

Bokom od komentovania diania z uplynulých dní nemohli ostať aj naše režimné masmédiá. Je až zábavné a obdivuhodné, koľko nenávisti a manipulácie dokážu vpratať už do titulku. Napríklad Denník N: „Nie je to ultimátum, ale... Putin pohrozil vojenskou akciou a vystupňoval obavy expertov“. (Kto sú tí „experti“ s vystupňovanými obavami? A kto tu komu hrozí?) Alebo zlomyselný výlev slniečkového mimovládka z Moskvy: „Putin sa cíti zahnaný do kúta. Ruský historik vysvetľuje jeho strašenie vojnou“. O pointu Putinovho vyjadrenia, o podstatu toho, o čo tu v podstate ide, ani nezavadia...

Šťastné a veselé!

AUTOR: Ivan Lehotský

ZDROJ: Hlavné Správy